Pojęcia stosowane w statystyce publicznej

Emerytura

Nazwa angielska: Retirement pay

Definicja:
Świadczenie pieniężne przysługujące ubezpieczonemu, który spełnia warunki uprawniające do emerytury z ubezpieczenia społecznego, tzn. 1) osiągnął wiek emerytalny - zróżnicowany w zależności od płci, zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, 2) ma odpowiedni okres składkowy i nieskładkowy. Wysokość emerytury dla osób, które urodziły się przed rokiem 1949 określona jest przez staż pracy i wysokość zarobków w wybranych okresach pracy. Dla osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., które przystąpiły do Otwartego Funduszu Emerytalnego lub, które nie są członkami OFE i nie spełniły warunków do emerytury na dotychczasowych zasadach wysokość emerytury jest uzależniona od wysokości kapitału zgromadzonego na indywidualnym koncie ubezpieczonego. Warunki nabywania prawa do świadczeń emerytalno-rentowych wypłacanych przez MON, MSW oraz MS oraz wysokości tych świadczeń uregulowane są odrębnie (ustawa z 23 lipca 2003 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych).

Źródło definicji:
- ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych
  Miejsce publikacji: (Dz. U. z 2025 r. poz. 350 t.j.)
- ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych
  Miejsce publikacji: (Dz. U. z 2025 r. poz. 1749, z późn. zm.)
- ustawa z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników
  Miejsce publikacji: (Dz. U. z 2025 r. poz. 1770)

Dziedzina:
Wynagrodzenia, koszty pracy

Jednostka odpowiedzialna merytorycznie:
GUS – Departament Badań Społecznych
e-mail: Sekretariat-BS@stat.gov.pl